

U OVOM BROJU:

OTAC: VINOGRADAR*Aleksandar Birviš***DOBROTA I VERNOST
DA TE NE OSTAVLJAJU***Vlado Pšenko***PREVARA NEZAVISNOSTI***Derek Prince***KAKO TI IDE
TRANSFORMACIJA?***Jan Vareca***VIŠE OD POBEDNIKA***Corrie Ten Boom***misaone refleksije****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA**

Uredništvo: Jan Vareca, Marina Bako, Branko Milijašević, Vlatko Dir, Jelena Janjić. **Saradnici:** Janko Bako, Marika Eterović Mangel. **Tekstove priložili:** Vlado Pšenko.

www.siont.net

David je izjavljujući: "*Jer Ti, Gospode, blagosiljaš pravednika, kao štitom zaklanjaš ga milošću svojom*" (Ps. 5:12 RDK), bio veoma siguran u vezi sa jednim: **Bog blagosilja pravednost**. Mi, takođe, ne bi trebalo ništa manje od toga da mislimo. Danas postoje mnogi izvori u kojima smo skloni tražiti svoju sigurnost, iako su nas oni već ko zna koliko puta izneverili. Ništa nije postojano i sigurno. No, postoji jedna stvar u životu koja je sigurna: **Bog blagosilja pravednost**.

Ova jednostavna i nepromenljiva činjenica ima velike praktične implikacije na naš način života. U jednu ruku, treba da posvetimo manje vremena i nastojanja na skupljanje "gomile blaga" koje pruža materijalnu sigurnost u tamo nekoj budućnosti. Dok u drugu ruku, treba da smo više zabrinuti: Da li živimo ispravan život pred Bogom, da li smo sebe kvalifikovali za Gospodnje blagoslove (obećanja) koje je On rezervisao za pravednike - i samo za pravednike?

No, blagoslovi Gospodnji donose, takođe, i Božju zaštitu - osiguravaju našu budućnost. David kaže: "*Kao štitom zaklanjaš ga [pravednika] milošću svojom.*" Božja naklonost je okrenuta prema onima koji su pravedni. Kada mi u svome životu gajimo Njegovu pravednost, onda nas **Njegova naklonost** okružuje poput štita sa svih strana. Ona nas štiti od udaraca i pritisaka života. Ona stoji između nas i sila tame, koje nastoje da nas unište - sile koje su veoma snažne i sa kojima je nemoguće se obračunavati u telesnoj snazi i mudrosti. Nemamo druge zaštite od njih, osim nevidljivog ali i nepobedivog štita koji se zove **Božja naklonost**.

Dragi naši čitaoci,

u svetlu ovih nepromenljivih duhovnih zakona koji vladaju našim životima, treba da preispitamo sebe i svoje prioritete. Biti pravedan se isplati, pravednost daje mnogo, ona obećava više. Više od naše vlastite mudrosti, lukavosti i zalaganja. "*Nego ištite najpre carstvo Božje, i pravdu Njegovu, i ovo će vam se sve dodati.*" (Mt. 6:33 RDK)

Vaša, SIONSKA TRUBA.

OTAC: VINOGRADAR

Aleksandar Birviš

Šta znače reči: "Ja sam istinski čokot, i moj otac je vinogradar. Svaku lozu na meni koja ne rađa roda odseca je; i svaku koja rod rađa čisti da više roda rodi". (Jn. 15,1-2).

U ovim rečima upoznajemo Oca nebeskog i neke Njegove službe. Pošteno rečeno, ljudi od evanđelja su zanemarili Oca. Stalna i hitna potreba za evangeliziranjem uslovljava da se što više govori o Sinu Božijem. Duh Sveti je sve češće predmet razgovora, jer ovo je doba Duha. Neki iz potrebe a neki iz pomodarstva govore o Duhu Svetom. A ko govori o nebeskom Ocu? To izgleda nekako staromodno. Već dobrih sto godina u udžbenicima teologije Bogu Ocu ostavljeno je jako malo mesta (ako je uopšte ostavljeno). Kao da nam je Bog očuh.

Koristim napred pomenute Hristove reči da nešto progovorim o našem nebeskom Ocu, koji nam je ovde predstavljen kao vinogradar.

Vinogradar je posadio čokot. Verujemo da je nebeski Otac svog Sina jedinca posadio među ljude. Ovaj svet se pokazao kao loše tle. Ipak, čokot raste na njemu. Hristos je boravio na zemlji. Kako vinogradar tako i Otac sprovodi sve mere da na tom tlu uspe Njegov čokot i loze. Crkva raste i razvija se, donosi plodove. Očev čokot se ne da iščupati ni polomiti. On uspešno odoleva mnogobrojnim napadima. Što je Bog zasadio niko ne može razoriti. Vinogradar - Otac sve čini da njegov čokot - Hristos bude dobro posađen i čvrsto ukorenjen.

Vinogradar voli čokot i loze. Verujemo da nebeski Otac voli zajednicu vernih i njenog osnivača. Ima dana kad pomišljamo da nas je Bog zaboravio. Nije tačno. Zaboravili smo na Božiju ljubav. Otac ljubi. Otac ljubi svet. On ljubi Sina i sve što je predao Sinu. Otac ljubi verne zato što oni ljube Isusa Gospoda (Jn. 3,16; Jn. 3,35; Jn. 16,27). Velike i nemile pometnje nastajale su u crkvi zbog pomanjkanja ljubavi. To je upropastilo hrišćanstvo i to ga upropašćava i danas: nedostatak ljubavi. Prihvati Očevu ljubav - eto bogatstva i oživljenja.

Vinogradar održava život. Verujemo da mora doći do duhovnog oživljenja. Otac želi da

Njegov čokot i Njegove loze - a to je crkva - žive. To oživljenje ne mora da bude bučno, ali je potresno. Život u Hristu prevazilazi sve ranije življenje kako bezbožno tako i pobožno, pa i samu starozavetnu pobožnost. Pokajanje može nekima izgledati staromodno, ali to menja ljude i narode. Otac raspolaže svim mogućim sredstvima. On ih i primenjuje. Njegova je želja da obnovi i održi život. Nekima ponešto može biti i neprijatno, ali Bog hoće život u Sinu Njegovom.

Vinogradar procenjuje rodove. Verujemo da nebeski Otac pravedno procenjuje naša dela. On ne očekuje dobit i korist. Njemu nije potrebno da unovči naše rodove. On je ljubav i sve Njegove procene su zasnovane na ljubavi. Koliko ljubavi je Otac uložio u nas, a koliko ljubavi mi pokazujemo? Kakve su i kako su nastale razlike između onog što nam je dano i onoga što dajemo? Šta smo ostvarili a šta Gospod očekuje da ostvarimo? Otac sve vidi u drugom svetlu i posmatra daleko svestranije. Njegove procene su savršeno ispravne. Ne treba se bojati nepravde niti izbegavati kaznu. Bolje je uzdati se u Oca.

Vinogradar odlučuje o lozama. Verujemo da Otac procenjuje i odlučuje. Oni koji veruju u Njegovu pravednost pokoriće se Njegovim odlukama. Što On odbaci to je odbačeno - tu protivljenja ne sme da bude. Što on zadrži na čokotu to ostaje - i tu se ne smemo protiviti. Spasitelj to objašnjava ovako: "Ko u meni ne ostane, izbacit će se napolje kao loza, i osušit će se, i skupit će se, i u oganj baciti, i spaliti. Ako ostanete u meni i reči moje u vama ostanu, što god hoćete ištite i biće vam" (Jn. 15,6-7). To je odluka Svevišnje ljubavi i pravednosti. Nju prihvatamo.

Vinogradar čisti dobru lozu. Verujemo da nebeski Otac traži usavršavanje. Savršenstvo zahteva prihvatanje onog što Bog zapoveda, ali i odbacivanje onog što Gospod ne želi. Nisu to samo zabrane. To su odstranjivanja smetnji. Nekih se mi sami odričemo, ali negde mora Otac da deluje u punoj strogosti. On čisti (odseca, kida, preseca, zalama). Niko ne kaže da će to biti bezbolno. Neka boli: kad Otac udari On ne ubija i ne uništava - On popravља i usavršava. Zahvaljujući očišćenju pojedinaca umnožiće se zajednica Hristova.

Vinogradar oplemenjuje lozu. Verujemo da Otac usavršava. Hristovi sledbenici nisu samo pod zaštitom svoga Spasitelja. O njima brine i

nebeski Otac. Svaka osoba u Hristu dopire u nove oblasti života. To je tamo kamo čovek sam po sebi ne može dosegnuti. Sprečava ga nedostatak Duha. Otac daje sve što nam nedostaje i još mnogo više. Prema Hristovom umoljenju dobijamo Svetog Duha (Jn. 14,16). Život i dela postaju plemenitosti. Životni stavovi se menjaju. Gubi se otuđenost, a jača pripadnost Bogu. Blagoslovi postaju stvarnost. To je ona očišćena i mnogorodna loza.

Ovo je mali doprinos našem poznavanju nebeskog Oca. Nadam se da će svako od nas shvatiti koliko je važno da razumemo i zavolimo onoga kome govorimo: "Oče naš..." ◀

Izvor: Iskre, 1/1987.

DOBROTA I VERNOST DA TE NE OSTAVLJAJU

Vlado Pšenko

*"Dobrota i vernost da te ne ostavljaju;
priveži ih sebi za vrat, na ploču svoga srca ih
ureži." (Pri. 3:3 LB)*

Sa prijateljem sam bio podstanar u jednoj porodičnoj kući. Iznajmljivali smo donji sprat: svako je imao svoju sobu. Vlasnici kuće i njihova odrasla deca bili su draga i srdačna porodica. Sviđalo im se što smo mirni i tihi ljudi, zbog toga su nam vrlo povoljno iznajmljivali lepo uređene sobe. Bili smo zahvalni Bogu i njima na tome. No, nakon godinu-dve, ova se porodica našla u novčanoj krizi pa smo načuli da će nam, hteli-ne-hтели, morati povećati kiriju. Za mene je to značilo da ću biti prinuđen tražiti stan negde drugde. Svaki dan sam se pribojavao da će naši stanodavci pojaviti sa takvim zahtevom.

U to mi se vreme ukazala prilika otići u Varšavu - na jedan susret mladih. Smeštaj je bio u velikoj dvorani sa vrećama za spavanje i bio je besplatan, put organizovan po izuzetno niskoj ceni, pa je to valjalo iskoristiti. Željno sam iščekivao odlazak na ovaj događaj. Tih sam dana razmišljao otprilike ovako: "Smeštaj je besplatan, put sam uspeo nekako platiti, još da mi neki novac 'padne s neba', pa da imam i za

džeparac!"

Dan-dva uoči puta, uobičajeno sam krenuo na posao. Tog me je jutro gazdarica Anđela čekala kod izlaznih vrata. Stajala je na kraju hodnika i gledala prema meni. Nakon jutarnjeg pozdrava, počela je bojažljivo: "Znate šta, nešto bi vam htela reći..." "Gotovo je," - munjevito mi je prošla pomisao, "desiće se ono najgore: baš pred moj polazak na put, sada ću saznati o povećanju moje kirije!" Gospođa Anđela je nastavila: "Molim vas, nemojte se ljutiti..." "Kud baš pred put!?" - potištena srca sam razmišljao. Anđela mi je pružila kovertu: "Zaista vas molim da se ne ljutite, no, čula sam da idete na put, pa vam želim ovo dati. Nemojte se, molim vas, uvrediti." U koverti je bio željeni džeparac za Varšavu! A gazdarici nisam ni spominjao put, verovatno je to čula od mog prijatelja. Gospođa se Anđela danas zasigurno i ne seća tog događaja, no, to delo ljubavi nosim u srcu i često ga se setim - ono će sa mnom poći u večnost.

Međutim, to nije bio jedini put, da sam bio zavisn od ljudske dobrote. Kada je sa sela trebalo poći negde dalje na školovanje - zavisio sam od toga hoće li se ko zauzeti za mene. Nakon što smo mama i ja pobegli od oca, koji je bio nepodnošljiv u pijanom stanju - zavisili smo od toga: hoće li nam neko pružiti utočište? Živeći u velikom gradu, bez stalnog zaposlenja - bio sam zavisn od nečije dobre ruke, koja će mi doneti tanjir tople supe ili kakvog jela.

Dragi čitatelju! Možda se čudiš zašto sve ovo spominjem. No, žarko želim da i tebi Duh Sveti duboko u srce upiše ovu misao vodilju:

**"Dobrota i vernost da te ne ostavljaju;
priveži ih sebi za vrat, na ploču svoga srca
ih ureži." (Pri. 3:3 LB).** Zaista, stojim iza toga da je Biblija nama dato Pismo s neba, sa podsticajima koji tvoju dušu mogu pripremiti za večnost. Znaj da od svih susreta sa ljudima, velikih i malih životnih događaja, najbliže srcu čuvam one male drage uspomene na dobronamerne ljudske ruke, koje su mi pružile pomoć u nevolji. A mislim da se takva dela ljubavi i milosrđa čuvaju i na nebu - kao večna uspomena. Biblija spominje *Knjigu života*, posebno onda kad govori o poslednjem sudu. U knjizi Biblije zvanoj Otkrivenja, piše sledeće: "... i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po delima svojim." (Otk. 20:12 RDK)

U knjigama ovoga sveta govori se o velikim filmskim zvezdama, uspešnim sportistima, bogatim poslovnim ljudima i harizmatiskim političarima. Heroji naših dana su ljudi, koji su hrabri, nepokolebljivi, neustrašivi. Opisuju se junački poduhvati, osvajanja novih područja i velike bitke. Međutim, ja sam uveren da je veoma malo spomena o takvim događajima u Božjoj *Knjizi života*. Tamo je obratno. Tamo je zapisano mnogo od onoga što je na ovome svetu nevidljivo čovekovom oku, ono što je promaklo ljudskoj pažnji, ono što su ljudi smatrali nevažnim i događajima bez neke istorijske vrednosti. Tamo će se, to dobro znam, naći i zapis o onom malom daru gospođe Anđele, a biće to zapisan kao događaj dana, jer mi je njezin dar u tom trenutku tako mnogo značio.

Stoga, prijatelju, razmisli i pogledaj oko sebe. Možda u tvome okruženju postoji neko, ko - bez tvoje dobrote - neće moći upoznati Božju dobrotu. Možda postoji neko kome će i tvoj mali dar značiti puno, kao što je meni značio dar gospođe Anđele. Veliki reformator Martin Luter je rekao: *"Ono što sam zadržao u svojim rukama, izgubio sam. Ono što sam stavio u Božje ruke, još uvek imam."* U onoj *Knjizi života*, koju spominje Biblija, možda neće biti zapisano ni jedno delo, koje ti držiš vrednim. Tamo nećeš naći zapis o tome kako si gradio kuću, vozio skupoceni automobil, uzdizao se na listi uspešnih ili bio mudriji od drugih. Naprotiv, tamo će se naći samo ono šta si ti učinio za druge - iz čiste ljubavi prema Bogu i blišnjemu. Stoga ti kažem još jednom: "Neka te ne ostavljaju dobrota i vernost."

No, u svemu tome, nemoj zaboraviti izvor dobrote u tebi i u drugima, jer - kako je rekao Kiprijan, Božji čovek iz trećeg veka - *"sva snaga naše dobrote dolazi od Boga"*. Apostol Pavle, heroj vere, pisac mnogih novozavetnih poslanica, takođe upozorava na dve stvari. On piše u poslanici, adresiranoj na crkvu u Efesu: **"Jer ste blagodaću spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božji, ne od dela, da se niko ne pohvali."** (Ef. 2:8-9 RDK). Svojim delima dobrote nećeš zadobiti Boga, niti Njegovo spasenje. No, ako tvoje srce oseća Božju milost, ako celim svojim bićem u veri prihvataš Hristovo delo na krstu, kao izraz Njegove ljubavi prema tebi - tada dobro znaš da je dobrobit drugih tvoj najveći cilj. Isti apostol Pavle naglašava u toj istoj poslanici: **"Jer smo Njegov posao, sazđani u Hristu Isusu za dela dobra, koja Bog unapred pripravi da u**

njima hodimo." (Ef. 2:10 RDK). Nisi stvoren samo zbog onoga šta ćeš učiniti za samoga sebe, već za još mnogo više od toga - zbog onoga dobra, koje ćeš učiniti za druge, u ispunjenju one ljubavi, koja je i Hrista privolela da umre na krstu, i to upravo zbog tebe. ◀

Vlado Pšenko

vladimir.psenko@zg.t-com.hr

www.krscanski-radio.hr

PREVARA NEZAVISNOSTI

Derek Prince

"... pa ćete postati kao bogovi i znati šta je dobro šta li zlo" (1. Moj. 3,5). Naravno, to je izuzetan i hvale vredan ideal - biti kao Bog. Kako u tome može biti išta lošeg? Pa ipak, kada je to đavo izgovorio, koji se ovde javio u obliku zmije, te reči su Adama i Evu odvele u katastrofu, čije posledice trpe svi njihovi potomci do dan-danas.

Šta je bila ta skrivena zamka, u koju su se Adam i Eva uhvatili? Bio je to motiv - obećanje nezavisnosti od Boga. Kada shvatiš šta je dobro, a šta loše, imaćeš slobodu odlučivanja. Više nećeš zavisiti od Boga. Ova nametnuta želja za nezavisnošću se nasledno prenosi na celu ljudsku rasu, koja je proizišla iz Adama i Eve. To je vidljiv znak "starog" Adama, pala grešna priroda, koja je skrivena u svakom od nas.

Razni putevi ka nezavisnosti

Sa istorijskog gledišta bilo je puno puteva, kojim je čovečanstvo išlo u potrazi za nezavisnošću od Boga. Prvi je **znanje**. U Edenskom vrtu su bila dva specifična drveta: drvo života i drvo poznanja dobra i zla. To je bio odlučujući momenat u istoriji, kada su se Adam i Eva okrenuli od drva života i odabrali drvo znanja dobra i zla.

Od tada, dosezanje znanja je bio glavni cilj čovečanstva. Tokom poslednja dva-tri veka, znanje je naraslo uz učešće nauke (engleski *science*, izvedeno iz latinskog *scientia* = znanje).

Međutim, ova eksplozija nauke nije rešila osnovne ljudske probleme: nepravednost, okrutnost, ratove, nasilje, bolest. U stvarnosti je njihov uticaj samo malo umanjila. Nauka je čoveku dala oružje masovnog uništenja, koje bi moglo da uništi celokupnu ljudsku rasu i pretvori Zemlju u pustinju. Što je još gore, neka oružja su u rukama okrutnih i pokvarenih ljudi, koji se neće dvoumiti da ih upotrebe, bez razmišljanja o milosti i moralu.

Drugi put, kojim je čovečanstvo išlo tražeći nezavisnost od Boga, je iznenađujući. To je **religija**. Ljudi su u mnogo oblika uredili religiozna pravila i sisteme obožavanja - toliko sveobuhvatna i dovoljna, da tamo Bog više uopšte nije potreban. Sve što je potrebno, jeste da se drže njihovih pravila.

Ova istina važi za neke oblike religioznosti, u okviru kojih su nastale i postoje najveće svetske religije - Judaizam, Islam, Budizam, pa i neki oblici hrišćanstva. U svim ovim religijama ljudi mogu biti spašeni i umireni sa pravilima i postupcima koje propisuje ta religija, tako da postaju potpuno nezavisni i od samog Boga. To objašnjava zašto su važni, religiozni ljudi jako spori u odazivu na ponudu evanđelja milosti, koje ne može biti zaslužen (zarađeno), već je dar.

Takođe, još jedan put, kojim ljudi idu u potrazi za nezavisnošću od Boga, jeste **nagomilavanje velike količine novca i materijalnog vlasništva**. Isus je ispričao priču o bogatom veleposedniku, koji je postao toliko uspešan, da više nije imao mesta za skladištenje svoje letine. Odlučio je da sagradi veća skladišta, i onda je rekao svojoj duši: *"Dušo! Imaš mnogo imanje na mnogo godina; počivaj, jedi, pij, veseli se."* Ali mu je Bog na to rekao: *"Bezumniče! Ovu noć uzeće dušu tvoju od tebe; a šta si pripremio čije će biti?"* (Lk. 12,16-20). Ogroman broj ljudi je tokom istorije gonjen željom za nezavisnošću bio zaveden da napravi istu grešku. Ogroman broj ljudi to čini i danas.

Ova čežnja da se bude nezavisan od Boga, jeste karakterističan znak svih koji pripadaju sotoninom kraljevstvu - palih anđela, demoni i otpalog čovečanstva. Takođe, to je karakterističan znak "sveta" o kojem je Isus govorio svojim učenicima *"... jer nisu od sveta, kao i ja što nisam od sveta."* (Jn. 17,16).

U tom smislu, svet je sačinjen od svih ljudi koji

svoj život nikada nisu podredili autoritetu Bogom odabranog Cara - Gospodu Isusu Hristu. Neki od njih su moralni, religiozni ljudi, ali kada su u konfrontaciji sa Božjim zahtevom potpune potčinjenosti gospodstvu Isusa Hrista, onda otpali, nezavisan "stari čovek" ispliva na površinu i odbija Božji zahtev spasenja jedino kroz milost.

Usamljeno, otuđeno čovečanstvo

Čežnja da se bude nezavisan od Boga odvaja ljude od drugih Božjih stvorenja, koja opet dokazuju jednoznačnu, odanu zavisnost od Stvoritelja.

Ni jedno nebesko telo ne pokazuje želju za nezavisnošću: *"Stvorio si mesec da pokazuje vremena, sunce poznaje zapad svoj."* (Ps. 104,19). Zvezde se odazivaju na svoja imena kada ih Bog zove: *"Izbraja mnoštvo zvezda, i sve ih zove imenom."* (Ps. 147,4).

Uopšte nije bitno to što su ponekad prirodne pojave razarajuće, jer uvek slušaju glas svog Stvoritelja: *"Oganj i grad, sneg i magla, vetar silni, koji izvršuje reč Njegovu."* (Ps. 148,8).

To isto važi i za životinje. *"Lavovi riču za plenom, i traže od Boga hrane sebi."* (Ps. 104,21) *"Gle, more veliko i široko, tu gmižu bez broja, životinja mala i velika... Sve Tebe čeka, da im daješ piću na vreme."* (Ps. 104,25-27). Što se vrabaca tiče, Isus govori: *"Otac vaš nebeski hrani ih..."* (Mt. 6,26).

Nije ni čudno, što se čovek ponekad oseća usamljeno i otuđeno od sveta oko njega, gde ostala stvorenja žive zajedno u odanosti i zavisnosti od njihovog Stvoritelja.

Povratak ka zavisnosti

Na krstu je Isus obezbedio dvostruku korekciju ljudskog palog stanja. Kao prvo, platio je u našu korist punu cenu kazne za naše grehe i tako omogućio Bogu da oprostí sve naše grehe bez izvršenja njegovog sopstvenog suda. Kao drugo, Isus je takođe spoznao nezavisan sebičan ego, koji vlada ljudskom starom prirodom. U Isusu je taj ego uništen: *"... da se stari naš čovek razape s Njime"* (Rim. 6,6).

Da bi postao Isusov učenik, svako od nas mora za sebe da usvoji ovu duplu korekciju

karaktera. Najpre čovek mora biti uveren da su mu kroz pokajanje i veru oprošteni svi gresi. Zatim mora biti saglasan sa smrtnom presudom njegovom nezavisnom egu.

Zato je Isus dao uslove za učenje: *"Tako dakle svaki od vas koji se ne odreće svega što ima ne može biti moj učenik."* (Lk. 14,33).

Reč prevedena sa "odreći" ili "ostaviti" može se interpretirati kao "reći nečemu zbogom". Postati Isusovim učenikom znači reći "zbogom" svemu od čega smo obično zavisni - porodici, prijateljima, novcu, karijeri, svetskoj časti i prestižu. **Tek tada, kada se potpuno odrekemo ovih stvari, Bog nam može vratiti bilo koju od njih, koja je pogodna za ostvarenje Njegovih namera sa našim životima.** Međutim, više nismo vlasnici, nego upravitelji, koji treba da daju konačan račun. Ali naša zavisnost je potpuno na Bogu.

Ponekad mora da dođe do krize - ili prividne propasti - da bi bili dovedeni u položaj iz kojeg se možemo u potpunosti naučiti našoj zavisnosti od Boga. Razmišljam o Pavlovom putovanju u Rim, koje je opisano u Delima apostolskim u 27. poglavlju (Dela 27). Bog je imao specijalan plan za Pavla, kada je išao u Rim, prestonicu Rimske imperije. Kao apostol pagana imao je jedinstveni doprinos u izgradnji tamošnje crkve.

Pa ipak, Pavle je putovao vezan kao zatvorenik. Brod, kojim je putovao odjednom je uleteo u takvu oluju, da dve nedelje nisu videli danju sunca a zvezda noću. Konačno se brod nasukao na stenovitu obalu Malte. Tamo je Pavla, da bi sve bilo još i gore, ujela i zmija otrovnica! (Dela 27,13, Dela 28,6) Ako je to za Pavla bila Božja volja, ići u Rim, zašto je na tom putu doživeo tolika iskušenja?

Kada sam o tome razmišljao, setio sam se reči iz Dela 27,20: *"beše propala sva nada"*. To je bila svrha Pavlovih iskušenja: dovesti ga na mesto gde je nestala svaka nada. Sada Pavle nije imao nade u bilo šta, već u samog Boga. To je bilo, kada je u praksi video da se Bog postarao za sve. On nas dovodi do mesta potpune zavisnosti od Njega samog, da bi pokazao da je potpuno pouzdan.

Kada je Pavle došao do tačke potpune zavisnosti od Boga, bio je spreman da služi hrišćanima u Rimu. Često zaboravljamo da je Pavle, iako apostol, takođe bio učenik - pod

Božjom disciplinom.

Postepeno, tokom godina, naučio sam ovu lekciju potpune zavisnosti. Moram priznati, da sam bio učenik koji jako sporo uči. Bog je koristio razne okolnosti u razna vremena, da bi ostvario ovu lekciju. Konačno sam shvatio da što sam više zavisao od Boga, tim me On više iznenađuje rezultatima, koji slede - rezultati koje nikada ne bi dostigao, kada bi se oslanjao samo na svoju snagu.

Jakovljeva kapitulacija

Jakov je jedina ličnost u Bibliji, koja je imala doslovnu fizičku borbu, da bi se odrekao svoje nazavisnosti. Kao mladić je bio vešt, ambiciozan, sebičan. Iskoristio je trenutak fizičke slabosti svog brata, Isava, da bi od njega kupio pravo prvorođenog - kao stariji brat - za posudu sočiva. Onda je, da bi stekao očev blagoslov (koji je normalno išao sa pravom prvorođenog) prevario svog oca, koji je bio slep, i pretvarao se da je Isav.

Međutim, ni pravo prvorođenog, ni blagoslov od Jakova nije ga sačuvalo od problema. Da bi pobegao od Isavove osvete, pobegao je u Mesopotamiju i nastanio se kod svog strica, Lavana. Ovde je opet dokazao svoju sposobnost. Oženio je obe Lavanove ćerke i stekao veći deo njegovog bogatstva.

Onda mu je Bog rekao da je vreme da se vrati u svoj zavičaj. Međutim, na putu njegovog povratka sreo je neobičnog stranca, koji je sa njim vodio borbu celu noć (1. Moj. 32:24-31). Konačno je stranac udario Jakova u stegno (najjači mišić u njegovom telu) i Jakov se ka njemu "prilepio" u bespomoćnoj zavisnosti.

Tek nakon ovog susreta se Jakov mogao vratiti u njegov zavičaj. Međutim, ceo ostatak života je hramao - spoljašnje obeležje nezavisnosti je nestalo.

Ko je bio taj stranac što se rvao sa Jakovom? Najpre je nazvan čovekom. Zatim je Jakov rekao: *"Boga videh licem k licu"* (1. Moj. 32,30). Kasnije je prorok Osija o ovom susretu rekao: *"... i u sili svojoj bori se s Bogom."* (Osija 12,4).

Dakle, to je bio i čovek i Bog, takođe, i anđeo - to je Božji glasnik. Na svetu postoji samo jedna ličnost koja odgovara ovom opisu: čovek, Bog i glasnik Božji. To je ličnost koja se u ljudskoj

istoriji manifestovala kao Isus iz Nazareta - čovek, Bog i Božji glasnik ljudima.

Put Jakovljevog života je ovim susretom bio iscrtan. Onda se vratio u svoj zavičaj i pomirio sa svoji bratom Isavom.

Možda si video u ovom Jakovljevom doživljaju deo sebe. Ti si se isto borio sopstvenom snagom, da bi stekao duhovno nasledstvo, za koje veruješ da ga Bog ima za tebe, ali ti stalno na neki način izmiče iz ruku. Treba da uradiš upravo to što je Jakov uradio: predaj se potpuno Gospodu Isusu Hristu.

Evo tu je primer molitve, koju možeš moliti:

Gospode Isuse, verujem da si moj Spasitelj i da imaš za mene nasledstvo. Ja sam svestan da sam se oslanjao na svoju snagu da bi to dosegao. Kajem se! Dajem svoju nezavisnost i predajem se bez ograničenja Tvom Gospodstvu. Od sada ću zavisiti samo od tvoje milosti.

No, zapamti, kada načiniš potpuno predanje Bogu, može ti se desiti da ćeš i ti početi da "hramlješ"! ◀

Tekst preveo i priredio: Branko Milišević.

KAKO TI IDE TRANSFORMACIJA?

Jan Vareca

"I ne upodobljavajte se ovom svetu, nego se preobražavajte obnavljanjem svoga uma, da biste mogli da razaberete šta je volja Božja, šta je dobro, i ugodno, i savršeno." (Rim. 12:2 EČ)

Kažu da na svetu ima oko 24.000 različitih vrsti leptira, a to bi značilo da na svetu ima isto toliko različitih gusenica. Svi ti leptiri i gusenice, iako različiti po izgledu, pripadaju istoj vrsti, jer svi ti leptiri su jednom bili gusenice, a te gusenice će jednom postati leptiri. Dakle, radi se o istoj vrsti insekta. Zvuči zbunjujuće? Ne, jer sve je to moguće zahvaljujući "čudu prirode" koje se zove *metamorfoza*.

Pojam "metamorfoza" nosi duboku duhovnu

poruku i na više mesta se koristi u Novom zavetu. On se napr. koristi u opisu Hristovog preobraženja na gori (Mt. 17:2; Mk. 9:2; Lk. 9:29), kada se svojim učenicima pokazao u svom nebeskom, božanskom obličju. Dok nas u prvom stihu Poslanice Rimljanima apostol Pavle poziva na svetost, u drugom stihu nas poziva na preobražavanje ne na upodobljavanje svetu - što znači suštinsku različitost. Svet zahteva prilagođavanje njemu - ako zaostaneš u njegovim standardima, kazniće te; ako se izdigneš iznad standarda, progoniće te. Svet tako zahteva upodobljavanje njemu ili što bi rekli narodski: "Kud' svi turci tud' i mali Mujo". Međutim, hrišćanin ne bi trebalo da se upodobljava svetu, već da se razlikuje od sveta. Pavle tako snažno poziva crkvu da izbegne po nju pogubnu svetovnost, a jedini način za to jeste da se postane preobražen - transformisan.

Reč "preobražavajte" data u Rimljanima 12:2, u grčkom izvoriku jeste *metamorphoo*, i od nje dakle potiče nama ta znana reč *metamorfoza*, o kojoj smo učili na časovima biologije, a koja ima isto značenje kao latinska reč "transformacija" (preoblikovanje, obrat, promena). No, meni se dopada kako pored ovog značenja u rečniku za *metamorfozu* stoji još i ovo objašnjenje: "*Prelaz (tranzicija) iz jednog stadija individualnog razvitka jedinke u drugi stadijum - u razvijenu konačnu formu.*"

Dopada mi se ovo, jer me to tako mnogo podseća na stihove: "Jer koje napred izabra, one napred i odredi da budu jednaki slici Sina njegova, da bi on bio prvenac među mnogom braćom" (Rim. 8:29 DS). "Ljubazni, sad smo deca Božja, i još se ne pokaza šta ćemo biti. Znamo da ćemo, kad se pokaže, biti kao i on, jer ćemo ga videti kao što jeste" (1. Jn. 3:2 DS). Hrišćanin je predodređen da prelazi iz jednog stadijuma u drugu formu - konačnu formu - sliku Isusa Hrista - da postane nalik Njemu. Preobražava se od telesnog čoveka u duhovnog čoveka, iz raspadljivosti u neraspadljivost (1. Kor. 15).

TRANSFORMACIJA: BITI ILI NE BITI...?

Istinita je činjenica da u našem duhovnom stanju ne postoji *status quo* (prvobitno stanje, bez promena). Mi ili idemo napred ili nazad, neutralnost ili stajanje na mestu ne postoji. Ili rastemo u poslušnosti ili u pobuni (1. Sol. 4:7-8; 1. Jn. 1:5-6). Božja volja za nas je posvećenje, ako je odbacujemo mi se bunimo protiv samoga

Boga i stavljamo sebe van Njegovog plana. Istorija Izraela je puna ovakvih primera i jasno nas opominje predočavajući nam gorke posledice njihovog lošeg izbora.

"Posvećenje" (ili "osvećenje", Čarničev prevod) je nesvršeni glagol i označava nešto što se još uvek dešava, stalno ponavlja. Reč Božja nam zapoveda da se aktivno uključimo, da radimo na svom posvećenju: "A sad, oprostivši se od greha i postavši sluga Božje, imate plod svoj na posvećenje, a kraj je život večni." (Rim. 6:22 DS). Od vernika se traži da donosi "plod posvećenja", a konačni cilj posvećenja je "život večni". Posvećenje srca se pokazuje kroz karakter, a o kakvim vrlinama se radi čitamo u odeljku Galatima 5:16-24, gde Pavle daje kontrast između karaktera koji vodi grešno telo ili Sveti Duh.

Ustvari, kada se radi o posvećenju onda je to "biti ili ne biti", jer u Jevrejima čitamo veoma ozbiljno upozorenje: **"Težite... za osvećenjem - bez čega niko neće videti Gospoda"** (Jev. 12:14 EČ). Dok u Prvoj Solunjanima stoji: "Nije nas, naime, Bog pozvao na nečistotu nego na osvećenje. Stoga, dakle, koji to odbacuje ne odbacuje čoveka, nego Boga koji vam i daje svoga Duha Svetoga" (1. Sol. 4:7-8 EČ).

Da li vidite to da postoji veza između posvećenja i preobražavanja - transformacije? Posvećenje i preobraženje, to su uzrok i posledica. Praktično to znači sledeće: Sve dok hodam putem posvećenja, sila preobraženja - po Duhu Svetom - može biti delujuća na meni. Još jednostavnije rečeno: Moje preobraženje (Hristolikost) je posledica moga posvećenja.

Ponavljam, za vernike posvećenje nije pitanje izbora već volja Gospodnja: "Jer je ovo volja Božja, da budete sveti..." (1. Sol. 4:3 DS). "Jer, Bog nas nije pozvao na nečistotu, nego na svetost..." (1. Sol. 4:7 SSP). Dakle, mi možemo aktivno da uzmemo učešće u svome posvećenju, tj. transformaciji (Rim. 12:1-2), ili da budemo stavljeni po strani (vidi Mt. 25:1-13 i 2. Tim. 2:20-21), a što je suprotno svim Božjim planovima koje On ima za nas. Bog nikoga od nas "ne tera puškom" da se menjamo - to je u potpunosti naš izbor. Da li to želimo ili ne? Da li nam je do toga stalo ili ne? No, Bog je taj koji određuje "pravila igre" i On nam jasno poručuje da drugog puta nema. Ako želimo sebi osigurati da jednom "vidimo Gospoda" za to postoji samo jedan put i jedan način: naše potpuno posvećenje - naš napor da postignemo što je

moguće viši stepen preobraženja.

OSIGURAJ SVOJU METAMORFOZU

Postoji dakle veza i zakonitost: **Naše preobraženje u Hristovu sliku proističe iz našeg posvećenja, a mera našeg preobraženja je proporcionalna visini našeg posvećenja.** Ove dve stvari idu zajedno. Naše posvećenje je naš rad na sebi. Posvećenjem bi smo mogli nazvati svako naše nastojanje da se približimo Bogu, da Mu udovoljimo, da prebivamo u Njegovoj volji za naš život. Duh Sveti će život koji je pun ovakvih nastojanja i težnji za preobražavanjem, podupreti i učiniti da ta osoba bude sve više i više Hristolikija - da ima Hristov karakter - da poseduje duhovni rod (Gal. 5:22-23). Treba da nam bude jasno da niko ne može dobiti trku bez ulaganja napora u trčanje. Tako i Hristolikost se ne može dostići bez ulaganja napora u posvećenje. Bez posvećenja nema preobraženja.

Kada je reč o procesu metamorfoze, priroda nas uči da osim toga što jedinka mora biti genetski predodređena za ovaj proces promene, da za to ipak moraju postojati i određeni preduslovi, tj. okolnosti: dosta hrane, faktor vremena i sigurno okruženje. Kada se radi o duhovnoj metamorfozi zakonitost je slična. Postoje okolnosti u kojima ona teče, a za koje se mi sami moramo pobrinuti - stvoriti ih za sebe. Bog je verniku darovao sve što mu je potrebno za lično posvećenje i na verniku je da to upotrebi.

No, pre nego što bi spomenuo neke stvari koje mi možemo učiniti da bi osigurali svoj proces posvećenja, da on konstantno teče, moram napomenuti da **glavna "motivaciona sila" posvećenja jeste ljubav - vaša ljubav prema Bogu** (Mt. 22:37-38; Jn 5:42; Jn. 14:23; Gal. 5:6; Ef. 4:15; 1. Jn. 2:5; 2. Jn. 1:6; Otk. 2:4). Jedino vas ona može uspešno nagoniti i nagovarati da uzmete aktivno učešće u svom posvećenju, i to je jedini ispravan motiv, jedini način da posvećenje donese očekivani plod preobražavanja, da ono zaista bude delo Svetoga Duha (2. Kor. 3:18).

Dakle, kako mogu osigurati svoj proces transformacije? Ako to želim, onda moram nešto učiniti za sebe, poput one gusenice koja namerava postati leptir.

Prebivaj u Reči

Sigurno vam je poznata ona rečenica iz bajke: "Ogledalo, ogledalce moje, reci mi ko je najljepši na svetu?" No, da li znate da je jedna od uloga Svetog pisma ta da bude duhovno ogledalo vernika? Sveto pismo je ogledalo naše metamorfoze. Ono će nam uvek, bez kompromisa i ulepšavanja (za razliku od ogledalca iz bajke), pokazati kakvi smo i kakvi treba da budemo (2. Tim. 3:16-17). **Sveto pismo je naš lični vodič u procesu transformacije.** Propovednik Mudi (D.L. Moody) je to lepo sročio rekavši: "Sveto pismo nam nije dato da bi nam bilo samo informacija, već da bi bilo naše oruđe transformacije". Ovu istinu je pre Mudija izrekao apostol Jakov, rekavši:

"Nego budite izvršioци reči a ne samo slušači - koji sami sebe varaju. Jer ako ko samo sluša reč, a ne izvršava je, taj je sličan čoveku koji posmatra svoje prirodno lice u ogledalu; pogledao se, naime, pa otišao, i odmah je zaboravio kakav je bio. A ko zagleda u savršen zakon istine i u njemu ostane, ne bude zaboravni slušač nego izvršilac dela, taj će biti blažen u svom delu." (Jak. 1:22-25 EČ)

Ukoliko se čitanje ili studiranje Biblije ne odrazi na vaše navike, običaje, reči, razmišljanja, uopšte na celokupan vaš karakter, onda je to veoma čudno i za to mogu biti samo tri razloga: (a) Ili ste već postali savršeni, te nikakva korekcija na vama nije moguća, ili (b) ne čitate, ne studirate Bibliju ispravno i (c) niste "izvršilac Reči" - neposlušni ste joj. Pošto ovo prvo svakako otpada, onda problem može biti ovo drugo ili treće. Ako ne znate koristiti Reč Božju kao ogledalo svoje duše, i ako se protivite Njenom autoritetu, onda vi "sejete seme Reči u trnje i na kamen" (Lk. 8:4-15) i zato ona ima tako malo uticaja na vas i vaš život.

Otvori svoj život Svetome Duhu

Pored Reči Božje, tu je i osoba Svetog Duha. Sveti Duh u ophođenju sa nama uvek koristi Božju Reč, da nam kroz nju govori, da nam preko nje ukaže šta treba ispraviti u našem životu (2. Tim. 3:16). On od nas očekuje poslušnost i pokoravanje Reči, i to je naš deo posla. **Osoba Svetog Duha, je ta "sila" koja našu metamorfozu u obličje Hristovo, čini uopšte mogućom, to je u potpunosti**

Njegovo delo. Od nas se očekuje samo naš pristanak, naše "da" da nas On može menjati - On traži naše predanje.

Osim što Sveti Duh koristi Reč, On koristi i naše životne okolnosti, kao alat sa kojim radi na našem preobražavanju. On koristi i molitvu. Molitva je naše pomoćno sredstvo u transformaciji, jer kroz nju činimo da ona bude moguća i da je konstantno u duhovnom pokretu - da teče. Molitvom pokajanja čistimo sebe i ponovo sebe predajemo Bogu (1. Jn. 1:9)

IDI DO KRAJA, JER JE U IGRI VELIKI ULOG!

Znači, Bog nam je stavio na raspolaganje sve što nam je potrebno za našu uspešnu transformaciju, a naše je da u tome odradimo svoj deo. Na primer...

Gusenica je biće koje u sebi ima potencijal za metamorfozu, jednostavno tako je stvorena - da od gusenice postane leptir. No, da bi ova promena sa njom i usledila, gusenica mora da ispuni neke biološke preduslove: da mnogo jede, da se udeblja i da sebe stavi u lutku (čauru), u to sigurno okruženje u kome će se odigrati njena metamorfoza u obličje leptira. Dakle, gusenica mora za sebe nešto uraditi, ako želi jednog dana postati leptir, ukoliko bude samo sedela i čekala da joj se to desi, govoreći sebi: *"Ma, šta me briga, ja sam stvorena da to i tako postanem, imam taj potencijal u sebi. Neću da po ceo dan grizem lišće, niti da pravim sebi lutku..."* Svakako, nije sporno da će tokom vremena proces metamorfoze sustići ovakvu svojeglavu gusenicu, no, pitanje je: Hoće li uopšte uspeti? Rekao bih da ima male šanse da uspe, jer ona nikakav ulog nije unela u ovaj budući proces. Možda postane leptir koji nikada neće poleteti - leptir slabih i zakržljalih krila, deformisan...

Vaše posvećenje je nešto što morate ozbiljno shvatiti, jer ga Bog shvata ozbiljno (Jev. 12:14). Iz tog razloga, težite za "pravom duhovnom hranom" koja je Reč Božja (Jn. 6:51; 1. Pet. 2:2; Jev. 5:12-14), i stavite sebe u sigurno okruženje "u Hrista", prebivajte "u Njemu" (Jn. 15:4-6). U potpunosti, u poslušnosti i pokornosti, odradite svoj deo u posvećenju, a Gospod će to "overiti" preko vašeg preobražavanja u Hristovu sliku, Sveti Duh će učiniti svoj deo u tome.

Na kraju još jedna otrežnjujuća misao o nužnosti "rada na sebi". Jedan propovednik je stvari povezao ovako:

"Dar spasenja ti Bog može dati. Međutim, posle primanja ovog dara postoje obaveze koje ti sam moraš učiniti za sebe. Tvoje spasenje nije kompletno (sigurno) sve dok ti ne pristaneš da ga Bog u potpunosti izvrši u tebi, a to je jedino moguće ako ti odradiš svoj deo u tome."

Vredi "odraditi svoj deo", vredi se posvećivati, jer ulog je veoma velik (Otk. 21:3-4), a mogu mu se nadati samo oni koji su doživeli transformaciju. ◀

VIŠE OD POBEDNIKA

Corrie Ten Boom

Svet je na smrt bolestan. On umire. Lekar nad lekarima je odavno izdao njegovu smrtnovicu. No, opet za nas hrišćane postoji još uvek mnogo posla na njemu. Pozvani smo da budemo "izvori žive vode", kanali milosti koji još deluju u ovome svetu, i nama je to moguće, jer smo i "više od pobednika".

Hrišćani su Hristovi ambasadori. Oni su predstavnici Neba u ovom umirućem svetu. I samo zbog njihovog prisustva neke stvari mogu biti promenjene.

Moja sestra Betsi i ja, za vreme drugog svetskog rata, smo bile zatočene u nacističkom koncentracionom logoru, kod Revensbruka, jer smo počinile "zločin" pomaganja i spasavanja ljudi koji su pripadali jevrejskom narodu. Nas oko sedam stotina, iz Holandije, Francuske, Rusije, Poljske i Belgije je bilo nagurano u sobu koja je bile predviđena za samo dve stotine osoba. Koliko je meni poznato, samo ja i Betsi, samo nas dve smo bile jedine predstavnice Neba u toj sobi. Nas dve smo bile jedina dva Gospodnja predstavnika na tom mestu mržnje, opet, zbog naše prisutnosti neke stvari su se tamo promenile.

Isus je rekao: "Ovo sam vam govorio da imate mir u meni. U svetu imate nevolju; ali budite hrabri - ja sam nadvladao svet." (Jn. 16:33 EČ).

Mi takođe, treba da budemo pobednici - da nosimo svetlost Isusovu u svet tame i mržnje.

Ponekad se uplašim čitajući Bibliju, jer ona obećava da ćemo u ovom svetu imati raznovrsne nevolje i progonstva, a sve o čemu ona piše to se i obistinjuje. No, ako se i vi plašite mogu vam reći ovo, pročitala sam i poslednje stranice Biblije i mogu povikati: "Haleluja! Haleluja!" Jer sam pronašla da je zapisano, da Isus govori: "Ko pobeđuje nasleđuje ovo, i ja ću mu biti Bog, i on će mi biti sin." (Otk. 21:7 EČ) Ovo je naša budućnost i naša nada. Ne, svet neće opstati - već da ćemo mi sve nadvladati usred ovog umirućeg sveta.

Betsi i ja, u koncentracionom logoru molile smo da je Bog isceli, jer je bila tako slaba i bolesna. "Da, Gospod će me isceliti," govorila je Betsi sa sigurnošću. No, sutradan je umrla a ja to nisam mogla da prihvatim i razumem. Položili su njeno mršavo telo na betonski pod, sa ostalim leševima žena koje su umrle toga dana.

Za mene je bilo veoma teško prihvatiti i razumeti, da Bog sve to dozvoljava sa nekom svrhom. No, danas zbog Betsine smrti, ja putujem po celom svetu i govorim ljudima o nadi koja se može imati u Isusu Hristu.

Postoje oni koji tvrde i uče da neće biti nevolja, da će hrišćani biti toga pošteđeni. No, to su lažni učitelji na koje nas Isus upozorava da će se pojaviti u poslednje vreme. Mnogi od njih imaju veoma malo znanja o tome šta se dešava širom sveta. Ja sam posetila zemlje gde vernici pate i teško su progonjeni.

U Kini, je vernima rečeno: "Ne brinite, pre negoli dođu nevolje, vi ćete biti istrgnuti - vazneti." Onda su došla teška progonstva. Hiljade hrišćana su mučeni do same smrti. Kasnije sam čula jednog biskupa iz Kine, kako tužno priznaje: "Mi smo podbacili. Trebali smo ljude ojačati i pripremiti ih za progonstvo, a ne govoriti im da će pre toga Isus doći. Treba ljudima govoriti kako da budu snažni u vremenima progonstva, kako da stoje usred nevolja - da stoje i da ne pokleknu."

Osećam da imam od Boga poslanje, da idem po svetu i govorim ljudima da je moguće biti snažan u Isusu Hristu. Mi smo samo na "treningu" za moguće nevolje, no 60% Tela Hristovog u svetu je već u nevoljama. Nema načina da to i nas mimoiđe. Mi smo sledeći.

Pošto sam ja već prošla kroz zatvor zbog Isusovog imena, i pošto sam sreća biskupa iz Kine, sada svaki put kada čitam Bibliju, i u njoj nađem neko ohrabrenje - pomislim: "Hej, ovo mogu iskoristiti u vreme nevolje." Tako to sebi zapišem i naučim napamet.

Dok sam bila zatočena u koncentracionom logoru, iz kog je živo izašlo samo 20% žena, mi smo nastojale ohrabrivati jedna drugu rečima: "Ne može nam biti gore nego što je danas." No, sutradan smo shvatile da nam je danas bilo gore nego juče. Za vreme ovog perioda, jedan stih iz Biblije koji sam znala na pamet, mi je dao veliku nadu i radost: **"Nego se radujte što stradate s Hristom, da biste se mogli radovati i veseliti i onda kad se javi slava Njegova. Ako vas ruže za ime Hristovo, blago vama; jer Duh slave i Boga počiva na vama."** (1. Pet. 4:13-14 DS). Morala sam viknuti: "Haleluja! Ja stradam, a Isus je proslavljen!"

U Americi, crkva peva: "Neka zajednica izbegne nevolju...", dok je u Kini i Afriku nevolja već došla. Samo u poslednje dve godine, dvesta hiljada vernih je ubijeno u Africi. (*Ovo je Kori pisala 1974. godine - prim. prev.*) No, događaji poput ovih nikada ne budu objavljeni u novinama, jer oni mogu da prouzrokuju loše političko-religiozne konotacije. No, ja znam to, jer sam bila tamo. Trebalo bi da razmišljamo o tome dok sedimo u našim lepim i toplim domovima, u našoj čistoj i lepoj odeći, dok sedimo za stolom punim hrane. Da mnogi, mnogi članovi Tela Hristovog, su mučeni do smrti, upravo ovoga časa, no mi se i dalje nadamo da će nas nevolja i progonstvo zaobići.

Pre par godina sam bila u Africi, u zemlji gde je na vlast došao novi predsednik. Prva stvar koju je ovaj čovek uradio, bila je - naređenje da svi hrišćani u jednoj oblasti moraju da dođu u policijsku stanicu da bi bili registrovani. Kada su došli, bili su uhapšeni i iste noći pogubljeni. Isto se dogodilo i sutradan, i sa drugim hrišćanima koji su dolazili. I treći dan isto. Svi hrišćani u toj oblasti su bili sistematski ubijani.

Četvrti dan, trebalo je da govorim u jednoj maloj crkvi. Ljudi su došli, ali su bili uznemireni i ispunjeni strahom. Za vreme cele te službe, gledali smo jedni drugima u oči i pitali se: "Da li je ovaj/ova pored koga/koje sedim sledeći/sledeća koji/koja će biti ubijen/ubijena? Da li je no?"

U sobi je bilo vruće i vlažno, sa puno insekata, koji su uletali kroz prozore bez stakala, i obletali oko golih sijalica koje su visile na parčetu žice. Govorila sam im jednu priču iz mog detinjstva.

"Kad sam bila mala devojčica," rekla sam, "otišla sam do svoga tate i rekla mu: 'Tata, plašim se da nikada neću biti dovoljno snažna, da izdržim stradanje za Hrista'. 'Reci mi,' rekao je moj otac, 'Kada se spremaš vozom za Amsterdam, kada ti dam novac za kartu? Da li tri nedelje pre toga?' 'Ne, tata, ti mi daš novac za kartu pre nego što uđem u voz.' 'Tačno,' rekao je moj otac, 'a tako je to i sa Božjom snagom. Naš nebeski Otac zna kada će ti zatrebati snaga da izdržiš stradanje za Hrista. On će ti dati sve što ti je potrebno. U pravo vreme.'"

Moji afrički prijatelji su potvrdno klimali glavom i smešili se. Iznenada Duh radosti je ispunio sobu i ljudi su počeli da pevaju: "Tamo u blaženstvu, daleko, daleko, srešćemo se na predivnoj obali..."

Kasnije, iste te nedelje, polovina te zajednice bila je pogubljena. Čula sam kasnije, da su nakon oko mesec dana pobijeni i ostali. No, moram vam reći nešto: Bila sam tako srećna, što me je Gospod upotrebio da ohrabrim te ljude, što sam mogla da im kažem da je Isus rekao, da je On ne samo pobedio svet, već da će svakome od nas, ko mu ostane veran do kraja, dati venac (krunu) večnog života.

Kako se možemo pripremiti za nevolju - progonstvo? Prvo, moramo se hraniti Rečju Božjom, gutati je, da ona postane deo našeg bića. Ovo znači da moramo disciplinovano proučavati Bibliju, i to svakoga dana. Da ne učimo samo na pamet stihove, već da znamo i razumemo duhovne principe i istine koje deluju u našem životu, i životu sa Bogom.

Sledeće, mi moramo razviti ličan odnos sa Isusom Hristom. Ne samo sa Isusom jučerašnjim, Isusom iz Istorije, već sa Isusom koji menja živote danas - sada - koji je živ i koji sada sedi na desnici Božjoj.

Dalje, moramo biti ispunjeni Svetim Duhom. Ovo nije opciona zapovest Svetog pisma, to je nešto što je apsolutno potrebno ako želimo opstati. Verni iz rane crkve ne bi nikada mogli izdržati pritisak progonstva od strane Jevreja i Rimljana da nisu imali iskustvo ispunjenja Duhom. Svakome od nas je potreban lični Dan

Pedesetnice, ispunjenje Svetim Duhom, jer u protivnom nećemo biti u stanju da se održimo u časovima nevolje.

Zbog činjenice da nas progonstvo i nevolja mogu zadesiti svakoga časa, moramo pomoći jedni drugima, ohrabriti jedni druge. Plodovi Duha Svetoga treba da dominiraju našim životom.

Mnogi se plaše od dolazećih nevolja, koje će se sručiti na ovaj umirući svet i želeli bi da to nekako izbegnu. Priznajem, i ja se pomalo plašim kada o tome razmišljam kao stara 80-godišnjakinja, koja je preživela strašan nacistički logor, plaši me pomisao da ću možda ponovo morati proći kroz nevolju. Međutim, ja onda otvorim svoju Bibliju, i čitam, i ohrabrim se.

"Kada sam slaba, onda sam jaka", kaže mi moja Biblija (2. Kor. 12:10). Betsi i ja smo bile zatvorene zbog Gospoda, bile smo tako slabe, no, dobile smo snagu jer je Sveti Duh bio na nama i u nama. Ta moćna unutrašnja sila Svetoga Duha, nam je pomogla kroz sve to. Ne, vi ne možete biti snažni sami od sebe kada dođe nevolja. Bolje od toga je da budete snažni po snazi koja dolazi od Njega, a On vam je neće uskratiti. Već 76 godina poznajem Gospoda Isusa i ni jednom me nije napustio ili izneverio.

"Gle, da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj" (Jov 13:15 RDK), jer ja znam da svima koji pobeđu, On će dati venac večnog života. Haleluja! ◀

Izvor: "Prepared for the Coming Tribulation", Corrie Ten Boom. Otvoreno pismo hrišćanima koje je Kori napisala 1974. godine.

Kori Ten Bum (1892-1983) je rođena u Harlemu, u Holandiji. Za vreme nacističke okupacije, 1944. je uhapšena zbog pomaganja i sakrivanja Jevreja. Kori je provela poslednju godinu drugog svetskog rata u različitim zatvorima i logorima. Posle rata, je pozivana da kao govornik podeli svoja iskustva i svedočanstva u preko 60-tak zemalja sveta. Država Izrael ju je odlikovala za njenu hrabrost i zalaganje tokom rata. Njena životna priča, je sročena u knjigu pod imenom "Skrovište" (The Hiding Place), koja je izašla 1971. godine, a po kojoj je kasnije snimljen i igrani film. Kori je 1977. preselila u SAD, Kalifornija, gde je ostala sve do svoje smrti. Gospod ju je pozvao sebi 1983. godine, na njen 91 rođendan.

misaone refleksije

ZNAŠ LI?

L. Cenet

Znaš li šta Isus
može od tvoga života učiniti?
Da vidiš ono što drugi ne
može ti oči otvoriti.

Znaš li šta Isus
može od tvoga života učiniti?
Da čuješ Njegov govor
može ti uči otvoriti.

Znaš li šta Isus
može od tvog života učiniti?
Da progovoriš ko niko
može ti usta otvoriti.

Znaš li šta Isus
može od tvog života učiniti?
Da daš drugima to što ti On daje
može ti ruke otvoriti.

Znaš li šta Isus
može od tvog života učiniti?
Budućnost i večni život može ti dati.

DUŠA MI ZAŽELI

Sredoje Vidicki

Duša mi zaželi videti Isusa.
Uđoh u klet svoju.
Kraj mene spazih još jednog molitelja
u borbi, u znoju.
Za mene moli se, sa čela Njegovog
sliva se krvav znoj,
po tome poznadoh, to mora biti On
Isus - Spasitelj moj.

Duša mi zaželi videti Hristov lik.
Uđoh u svoju klet
Preda mnom Golgota i čovek pravednik
na krstu razapet
Rad mojih greha, gle, na krstu umire;
žrtvuje život svoj,
po tome poznadoh, to mora biti On,
Isus - Spasitelj moj.

Duša mi zaželi videti Isusa.
Klet mi bi uteha.
U tuzi i žalosti, nadah se da ću tam'

ugledat' Isusa.
Preda mnom prazan grob, duša mi pita se:
a gde je Gospod moj?
Dođe mi uteha, ne plač' gle, ja sam živ
Isus - Spasitelj tvoj.

(Iskre, 5/1986.)

Smešna strana...

MOLITVA SEDMOGODIŠNJAKA

"Dragi Bože, učili smo u školi da je Tomas Edison izumeo svetlost, a u Tvojim Bibliji piše da si Ti rekao: 'Neka bude svetlost'. Meni se čini da je gospodin Edison ideju o svetlu ukrao od Tebe!?"

SEDE VLASI

Devojčica sedi majci u krilu i primeti da ima više sedih vlasi. Upita je znatiželjno: "Mama, zašto imaš ovu belu kosu?"

Majka joj odgovori: "Svaki put kad uradiš nešto loše i ne osećam se dobro zbog toga, rastužim se i dobijem po jednu belu vlas."

Devojčica se malo zamisli nad time, pa uputi sledeće pitanje: "Mama, a zašto je bakina kosa potpuno bela?"

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Internet prezentaciji, ili nam pišite na siont@ptt.rs i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete preuzeti sa našeg sajta.

<http://www.siont.net/>